

ประกาศจังหวัดชัยนาท

เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดชัยนาท ได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้น (ตำแหน่งเลื่อนไหล) จำนวน ๒ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับ การคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑	นางสาวลัดดาวัลย์ กนกสิงห์	นักกายภาพบำบัดชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	งานกายภาพบำบัด กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู โรงพยาบาลหันคา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท
๒	นางสาวปฐมพร สุริยะคำ	นักกายภาพบำบัดชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	งานกายภาพบำบัด กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู โรงพยาบาลหันคา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท

ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายพัลลภ ยอดศิริจินดา)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชัยนาท
ปฏิบัติราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดชัยนาท
เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท
แนบประกาศจังหวัดชัยนาท ลงวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ส่วนราชการ/ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งเลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่งเลขที่	หมายเหตุ
๑	นางสาวลัดดาวัลย์ กนกสิงห์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท โรงพยาบาลหันคา กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู งานกายภาพบำบัด นักกายภาพบำบัด ปฏิบัติการ	๒๔๓๓๖๘	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท โรงพยาบาลหันคา กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู งานกายภาพบำบัด นักกายภาพบำบัด ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๒๔๓๓๖๘	เลื่อนระดับ ๑๐๐%
		ชื่อผลงานที่จะส่งประเมิน เรื่อง กายภาพบำบัดในผู้ป่วยข้อไหล่ติด (PT in frozen shoulder)				
		ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน เรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยไหล่ติด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท				
๒	นางสาวปฐมพร สุริยะคำ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท โรงพยาบาลหันคา กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู งานกายภาพบำบัด นักกายภาพบำบัด ปฏิบัติการ	๒๔๓๓๖๙	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท โรงพยาบาลหันคา กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู งานกายภาพบำบัด นักกายภาพบำบัด ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๒๔๓๓๖๙	เลื่อนระดับ ๑๐๐%
		ชื่อผลงานที่จะส่งประเมิน เรื่อง กายภาพบำบัดในผู้ป่วยข้อเข่าเสื่อม (PT in OA knee)				
		ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน เรื่อง การประดิษฐ์สายรัดอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้กับเครื่องกระตุ้นไฟฟ้าทางกายภาพบำบัด				
	รายละเอียดเค้าโครงผลงาน	"แนบท้ายประกาศ"				

กมลชนก

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ภาวะกายภาพบำบัดในผู้ป่วยข้อไหล่ติด (PT in frozen shoulder)
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๖ – มีนาคม ๒๕๖๗
๓. ความรู้ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑ ความรู้ทางวิชาการ

- ๓.๑.๑ กายวิภาคศาสตร์ของข้อไหล่
- ๓.๑.๒ พยาธิสภาพของโรคข้อไหล่ติด
- ๓.๑.๓ สาเหตุและการดำเนินโรคของการเกิดโรคข้อไหล่ติด
- ๓.๑.๔ อาการแสดงของโรคข้อไหล่ติด
- ๓.๑.๕ การวินิจฉัยโรคข้อไหล่ติด
- ๓.๑.๖ การรักษาทางกายภาพบำบัดในผู้ป่วยโรคไหล่ติด

๓.๒ แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

จากการสำรวจผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษาทางกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ พบผู้ป่วยที่มีอาการปวดไหล่และไหล่ติดเป็นจำนวน ๕๘, ๑๔๗, ๑๕๓ ราย ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาทางกายภาพบำบัด พบมากทั้งในเพศชายและเพศหญิง ช่วงอายุระหว่าง ๔๕ – ๖๐ ปี ซึ่งจากการซักประวัติ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป มีลักษณะการใช้งานของข้อไหล่ในลักษณะซ้ำๆ รวมถึงงานหนักที่ต้องใช้แรงไหล่เป็นประจำและมีผู้ป่วยบางรายไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตประจำวันได้ปกติ และบางรายกลับมารักษาซ้ำด้วยอาการเดิม จากการวิเคราะห์สาเหตุพบว่ามาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

- ผู้ป่วยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาการของโรค ทั้งเรื่องสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ป่วยขาดความตระหนักในเรื่องการดูแลและป้องกันการเกิดอาการซ้ำ
- ขาดสื่อที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ผู้ทำการศึกษาจึงมีแนวคิดในการรวบรวมความรู้ที่เกี่ยวข้องของโรค โดยจัดทำเป็นผลงานวิชาการ

เพื่อให้ความรู้ทั้งผู้ป่วยและบุคลากรในองค์กร

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

กรณีศึกษา

ผู้ป่วยหญิงไทยคู่ อายุ ๗๒ ปี อาชีพแม่บ้าน แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคไหล่ติด มีอาการปวดไหล่ด้านขวา ไม่สามารถติดตะขอชุดชั้นในและเอื้อมหยิบของได้ เป็นมาประมาณ ๑ เดือน มาพบแพทย์ที่โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท แพทย์ให้การรักษาทางยาร่วมกับส่งปรึกษาทางกายภาพบำบัด เพื่อลดอาการปวดและเพิ่มช่วงการเคลื่อนไหว แรกรับกายภาพบำบัด วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๕๐ น. ผู้ป่วยสามารถเดินได้เอง พุดคุยรู้เรื่อง ถามตอบเข้าใจ มีอาการปวดขณะพัก $P = ๔/๑๐$ และมีอาการปวดขณะเคลื่อนไหวข้อไหล่ $P = ๘/๑๐$

นักกายภาพบำบัดตรวจประเมินพบปัญหาดังนี้

๑. Observation : Forward head, round shoulder
๒. Palpation : Muscle spasm at Rt. upper trapezius, tenderness at anterior of Rt. shoulder
๓. Range of motion : Limit ROM at Rt. shoulder all directions except Rt. shoulder adduction and internal rotation full ROM
๔. Accessory movement test : Rt. Glenohumeral joint hypomobility

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๕. Functional movement test : ไม่สามารถติดตะขอเสื้อชั้นใน, เอื้อมหยิบของจากที่สูงและไม่สามารถหิ้วนมได้

๖. Muscle power : Muscle weakness of Rt. Shoulder external rotator grade ๔ with pain

๗. Muscle Length test : Tight of both pectoralis major muscle

๘. Assessment of specific capsular shortening : Rt. Anterior, posterior and superior capsule shortening

นักกายภาพบำบัดรักษาด้วย

๑. Hot pack

๒. Ultrasound

๓. TENs

๔. Mobilization

๕. การยืดกล้ามเนื้อและออกกำลังกาย

หลังให้การรักษาทางกายภาพบำบัด ตามปัญหาของผู้ป่วยข้างต้น พบว่าอาการปวดไหล่ลดลง ไม่มีอาการปวดขณะพัก มีอาการปวดขณะเคลื่อนไหวข้อไหล่ จาก P = ๘/๑๐ เหลือ P = ๒/๑๐ ในการรักษา ๑๐ ครั้ง และพบว่าช่วงการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น สามารถติดตะขอเสื้อชั้นในได้ เอื้อมหยิบของจากที่สูงและสามารถหิ้วนมได้ดีขึ้น กลับไปใช้ชีวิตประจำวันได้เกือบเป็นปกติ

ขั้นตอนในการดำเนินงาน

๑. เลือกเรื่องที่จะศึกษาและค้นคว้าเอกสารตำราทางวิชาการ

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ประเมินสภาพปัญหา

๓. ศึกษาแผนการรักษาของแพทย์และความมุ่งหวังของผู้ป่วย

๔. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวม วิเคราะห์ นำมาวางแผนการจัดการทางกายภาพบำบัด

๕. นักกายภาพบำบัดซักประวัติตรวจร่างกายผู้ป่วย โดยเลือกศึกษาในผู้ป่วยโรคไหล่ติด วางแผนการรักษา

ให้การรักษา ให้ความรู้

๖. สรุปผลการรักษา วิเคราะห์ เรียบเรียงผลงาน เขียนเนื้อหาสาระ

๕. ผลสำเร็จของงาน

ผู้ป่วยโรคไหล่ติดที่ได้รับการรักษาทางกายภาพบำบัด โดยการใช้เครื่องมือทางกายภาพบำบัด ได้แก่ Hot pack, Ultrasound, TENs ร่วมกับการใช้เทคนิค Mobilization สามารถช่วยลดอาการปวดไหล่และเพิ่มช่วงการเคลื่อนไหวของข้อไหล่ได้เป็นอย่างดี ตามโปรแกรมการรักษาจำนวน ๑๐ ครั้ง ในระยะเวลา ๑ เดือน ร่วมกับการยืดกล้ามเนื้อและการออกกำลังกายเองที่บ้าน พบว่าผู้ป่วยมีอาการปวดลดลง สามารถทำ กิจวัตรประจำวันได้ใกล้เคียงปกติ และผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการรักษาทางกายภาพบำบัด จึงสามารถ นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาผู้ป่วยรายอื่นๆได้

๖. การนำไปใช้ประโยชน์

๑. ใช้เป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยโรคไหล่ติด

๒. ใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า สำหรับผู้ป่วยและผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการรักษาทางกายภาพบำบัดในผู้ป่วยโรคไหล่ติด

๓. นำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางกายภาพบำบัดแก่ผู้ป่วยของหน่วยงาน

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑. ผู้ป่วยไม่สามารถมารับการรักษาทางกายภาพบำบัดได้อย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๒. การเลือกใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่ายและเห็นภาพชัดเจน เนื่องจากข้อมูลส่วนใหญ่เป็นศัพท์ทางวิชาการ

๓. ต้องศึกษาค้นคว้าจากตำราและแหล่งความรู้อื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมรายละเอียด เกี่ยวกับการดูแลรักษาผู้ป่วยไหล่ติดให้มากที่สุด นำมาเรียบเรียงเนื้อหาให้กระชับได้ใจความสำคัญเนื่องจากเนื้อหาในการเขียนมีจำกัด

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑. การนัดผู้ป่วยมาโรงพยาบาล
๒. ไม่สามารถควบคุมในเรื่องของการออกกำลังกายที่บ้านได้
๓. ไม่สามารถควบคุมเรื่องของการทำงานของผู้ป่วยได้

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการติดตามผู้ป่วยหลังจำหน่ายจากการรักษาทางกายภาพบำบัด เพื่อป้องกันการกลับมาเป็นซ้ำและค้นหาปัญหาอย่างต่อเนื่อง

๒. เรื่องที่นำมาทบทวนนี้มีตำราวิชาการที่กล่าวถึงหลากหลาย ผู้อ่านจึงควรติดตามความรู้ใหม่ๆเสมอ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

- ไม่มี -

๑๑. สัดส่วนผลงานของผู้ขอประเมิน

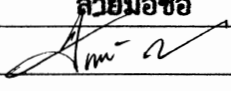
- นางสาวลัดดาวัลย์ กนกสิงห์ สัดส่วน ๑๐๐ %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

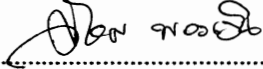
ลงชื่อ.....

(นางสาวลัดดาวัลย์ กนกสิงห์)
(ตำแหน่ง) นักกายภาพบำบัดปฏิบัติการ
วันที่ ๒๗/สิงหาคม/๒๕๖๗
ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวลัดดาวัลย์ กนกสิงห์	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....
(นางสาวสุวรรยา พวงเงิน)
นักรายภาพบำบัดชำนาญการ
หัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู
(วันที่) ๒๗ / สิงหาคม / ๒๕๖๗
ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....
(นายแพทย์ปฐมพงษ์ ภัคดี)
นายแพทย์ชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหันคา
(วันที่) ๒๗ / สิงหาคม / ๒๕๖๗
ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยไหล่ติด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท

๒. หลักการและเหตุผล

อาการปวดทางระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ (musculoskeletal pain) เป็นปัญหาสำคัญที่พบบ่อยในประชากรทั่วไปโดยเฉพาะในวัยทำงาน จากการสำรวจอาการปวดไหล่ พบมากเป็นอันดับที่สามอาการปวดไหล่ เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ และยังมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต สภาพความเป็นอยู่และภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพอาการปวดไหล่พบได้ในหลากหลายอาชีพและที่พบได้มากที่สุดของคนทำงานที่มีรูปแบบการทำงานที่ซ้ำๆ

ข้อไหล่ติด เป็นภาวะที่มีการอักเสบและหนาตัวของเยื่อหุ้มข้อและ coracohumeral ligament ซึ่งพบได้บ่อย ความชุกประมาณร้อยละ ๒ - ๕ ของประชากรทั่วไป มักพบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่ อายุประมาณ ๔๐ - ๖๕ ปี อาการแสดงเริ่มจากอาการปวดและค่อยๆ ปวดเพิ่มขึ้น ทำให้พิสัยการเคลื่อนไหวของข้อไหล่ลดลง จนนำไปสู่การจำกัดการทำงานของข้อไหล่ ภาวะข้อไหล่ติดแบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. Primary Shoulder Stiffness (Frozen Shoulder) ชนิดปฐมภูมิซึ่งภาวะข้อไหล่ติดในกลุ่มนี้ไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด แต่มีหลายปัจจัยเสี่ยงที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดภาวะไหล่ติด เช่น โรคเบาหวาน โรคไทรอยด์ โรคหัวใจขาดเลือด โรคซึมเศร้า การบาดเจ็บของรยางค์บน หรือการใช้ยาบางชนิด เช่น steroid เป็นต้น

๒. Secondary Shoulder Stiffness ชนิดทุติยภูมิมีสาเหตุชัดเจนและนำไปสู่ภาวะข้อไหล่ติด เช่น เยื่อหุ้มข้อไหล่อักเสบ (tendinosis, bursitis, capsulitis) การฉีกขาดของเอ็น (rotator cuff tear) กระดูกหักข้อเคลื่อนหรือจากภาวะติดข้อไหล่

การวินิจฉัยภาวะข้อไหล่ติดอาศัยการซักประวัติและการตรวจร่างกาย การรักษามีหลายวิธี เช่น การพัก การรับประทานยาบรรเทาอาการปวด และยาต้านการอักเสบ การฉีดยาเข้าข้อ การรักษาทางกายภาพบำบัด การตัดดีดภายใต้การดมยาสลบ และการผ่าตัดส่องกล้อง

การรักษาทางกายภาพบำบัดและการให้โปรแกรมการออกกำลังกายที่บ้าน เป็นแนวทางสำคัญในการรักษาภาวะข้อไหล่ติด เพื่อลดอาการปวด ป้องกันข้อติดและเพิ่มพิสัยการเคลื่อนไหวของ ข้อไหล่ รวมถึงเพิ่มกำลังกล้ามเนื้อรอบข้อไหล่และทำให้สามารถกลับมาใช้งานของข้อไหล่ในชีวิตประจำวันได้

จากการสำรวจข้อมูลสถิติของผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษาในโรงพยาบาลหันคา ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ พบผู้ป่วยที่มาพบแพทย์ด้วยภาวะปวดไหล่และไหล่ติดจำนวน ๕๘, ๑๔๗, ๑๕๓ รายตามลำดับ จะเห็นได้ว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีอาจเนื่องมาจากการทำงานที่ใช้แขนในท่าเดิมนานๆ เช่น ยกของหนัก ทิ้วของหนักนานๆ นอนตะแคงทับไหล่เมื่อทำซ้ำๆบ่อยๆ ทำให้เกิดภาวะปวดไหล่และไหล่ติดตามมา ซึ่งการบาดเจ็บนี้อาจจะเกิดกับกล้ามเนื้อ rotator cuff ,biceps และ capsule ซึ่งมีชื่อเรียกว่า “Frozen shoulder” คือภาวะติดปกติของข้อไหล่ที่เกิดจากการยึดติดหลังการอักเสบของเยื่อหุ้มข้อ (joint capsule) ทำให้เกิดความเจ็บปวดและเคลื่อนไหวได้น้อยลงทั้ง active และ passive movements การดำเนินการของโรคแบ่งเป็น ๓ ระยะ คือ

๑. Painful (Freezing) Stage ในช่วงแรกของโรค กินเวลาประมาณ ๓ - ๙ เดือน

๒. Stiff (Frozen) Stage ในช่วงต่อมา โดยผู้ป่วยจะมีการเคลื่อนไหวลดลง ในเวลา ๔ - ๑๒ เดือน

๓. Recovery (Thawing) Stage ช่วงท้ายซึ่งการเคลื่อนไหวจะค่อยๆ กลับคืนมา ใช้เวลา ๑๒- ๒๔ เดือน หรือนานกว่านั้น ดังนั้นระยะเวลาเฉลี่ยของการดำเนินโรคของภาวะข้อไหล่ติดคือ 30 เดือน (ช่วงตั้งแต่ 12 - 42 เดือน) โดยมีข้อสังเกตว่า ผู้ที่มี Painful Stage นานมักใช้เวลานานขึ้นในการเกิด Recovery จึงมีผู้แนะนำ

ว่าการรักษาทางกายภาพบำบัดน่าจะมีส่วนในการเร่งให้ Painful stage ในระยะแรกจบเร็วขึ้น ซึ่งอาจช่วยให้ผู้ป่วย Recovery ได้เร็วขึ้นด้วย

ผู้ป่วยจึงต้องมาพบแพทย์เพื่อรับการรักษาและรับประทานยาตามแพทย์สั่ง ซึ่งการรับประทานยาแก้ปวดเป็นเวลานานๆ อาจส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินอาหาร และเมื่อผู้ป่วยต้องมาเข้ารับการรักษาทางกายภาพบำบัดซึ่งต้องใช้เวลาในการรักษาระยะหนึ่ง ผู้ป่วยอาจมีปัญหากับงานที่ทำ มีปัญหาการเดินทางที่ไม่สะดวก เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เนื่องจากผู้ป่วยบางรายอยู่ไกลไม่สะดวกมาทำกายภาพบำบัดที่โรงพยาบาล จึงทำให้เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายจากการมารักษา

จากการดูแลรักษาผู้ป่วยไหล่ติดของงานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลศิครินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่ายังไม่ครอบคลุมถึงการดูแลรักษาผู้ป่วยที่ไม่สามารถมารับการรักษาทางกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่องได้ จึงส่งผลให้ผู้ป่วยบางรายมีอาการแย่ลงและกลับมาเป็นซ้ำอีก ดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงได้พัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยไหล่ติด โดยการจัดทำโปรแกรมการบริหารไหล่ และแบบประเมินตนเองของผู้ป่วย เพื่อติดตามและประเมินอาการของผู้ป่วยได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงพัฒนาระบบให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดูแลผู้ป่วยต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวคิด/ข้อเสนอแนะ

ผู้ป่วยโรคไหล่ติดที่ได้รับการรักษาทางกายภาพบำบัด พบว่าบางรายมีอาการดีขึ้นและมีช่วงการเคลื่อนไหวของข้อไหล่ปกติ จนสามารถกลับไปใช้ชีวิตประจำวันได้ แต่ก็ยังมีผู้ป่วยจำนวนมากที่อาการดีขึ้นแต่ยังคงมีปัญหาเรื่องช่วงการเคลื่อนไหวของข้อไหล่ ซึ่งส่งผลต่อการทำกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วย โดยที่ผู้ป่วยไม่สามารถมารับการรักษาทางกายภาพบำบัดได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากหลายๆปัจจัย ได้แก่ มีปัญหาการเดินทางที่ไม่สะดวก เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง บางรายอยู่ไกลไม่สะดวกมารักษาทางกายภาพบำบัดต่อที่โรงพยาบาลได้ เป็นต้น การรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะปวดไหล่และไหล่ติดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การวินิจฉัยเบื้องต้น ระดับความรุนแรง ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาซึ่งโดยส่วนใหญ่ใช้เวลาานและต่อเนื่อง

ดังนั้นงานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท จึงได้พัฒนาแผนการทำงานใหม่ นอกจากการให้การรักษา แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่ของข้อไหล่ พยาธิสภาพ อาการและอาการแสดง รวมถึงการดูแลตนเองที่บ้าน ได้แก่ การบริหารข้อไหล่ ผู้ทำการศึกษาได้จัดโปรแกรมการออกกำลังกาย และแบบประเมินในการประเมินตนเอง เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถประเมินอาการของตนเองที่บ้านได้ ทำให้นักกายภาพบำบัดสามารถติดตามอาการของผู้ป่วยได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือว่าเป็นแนวที่สำคัญในการรักษาภาวะข้อไหล่ติด เพื่อป้องกันไม่ให้อาการแย่ลงและกลับมาเป็นซ้ำได้

เป้าหมาย

ผู้ป่วยโรคไหล่ติดทุกรายที่มารับการรักษาทางกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท

ขั้นตอนกลวิธีดำเนินงานของกิจกรรม

๑. เสนอแนวคิดการจัดทำแนวทางการปฏิบัติเพื่อเพิ่มศักยภาพในการรักษาผู้ป่วยโรคไหล่ติด ในแผนกกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท ต่อหัวหน้างานเพื่ออนุญาตให้ดำเนินการได้

๒. จัดหา และรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยไหล่ติด แผ่นพับการบริหารไหล่ โปรแกรมการบริหารไหล่ และแบบประเมินตนเองที่บ้าน

๓. เมื่อมีการรับผู้ป่วยไหล่ติด และให้การรักษาทางกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่องที่โรงพยาบาล จนอาการปวดลดลงและช่วงการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น ครอบคลุมแผนการรักษาแล้ว ทำให้นักกายภาพบำบัดแจ้งแผนการจำหน่ายผู้ป่วย

๔. เมื่อจำหน่ายผู้ป่วย หรือในกรณีที่ผู้ป่วยแรกเริ่มไม่สามารถมารับการรักษาที่โรงพยาบาลได้ ให้มอบเอกสารคู่มือการบริหารไหล่ โปรแกรมการบริหารข้อไหล่ แบบประเมินตนเองที่บ้าน และทบทวนความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ป่วย

๕. นักกายภาพบำบัดทำการนัดผู้ป่วยเพื่อติดตามผลหลังจากจำหน่ายผู้ป่วยในระยะเวลาทุก ๑ เดือน หรือตามความเหมาะสมของผู้ป่วยในแต่ละราย

๖. นำเสนอผลการปฏิบัติตามแนวทางการเพิ่มศักยภาพในการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ ต่อหัวหน้างาน และผู้ร่วมงาน และเสนอให้ทดลองใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ โดยการเก็บสถิติ ในระยะเวลา ๒ เดือน

๗. หลังจากได้ทดลองใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเป็นระยะเวลา ๒ เดือนแล้วให้นำเข้าที่ประชุมของหน่วยงาน เพื่อร่วมกันเสนอแนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติม หรือปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้ได้แนวทางการปฏิบัติเพื่อเพิ่มศักยภาพในการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจที่ครอบคลุมต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคหลอดเลือดหัวใจ สาเหตุ อาการ และการปฏิบัติตนเบื้องต้นได้
๒. ผู้ป่วยสามารถทำการบริหารหลอดเลือดตามโปรแกรมการออกกำลังกาย และสามารถประเมินผลด้วยตนเองที่บ้านได้
๓. นักกายภาพบำบัดสามารถติดตามประเมินอาการของผู้ป่วยได้ จากการทำแบบประเมินตนเองที่บ้าน
๔. ลดจำนวนผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจที่มารับบริการทางกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท
๕. ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการให้บริการทางกายภาพบำบัดมากยิ่งขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคหลอดเลือดหัวใจ สาเหตุ อาการ และการปฏิบัติตนเบื้องต้นได้ ร้อยละ ๘๐
๒. ผู้ป่วยสามารถทำการบริหารหลอดเลือดตามโปรแกรมการออกกำลังกาย และสามารถประเมินผลด้วยตนเองที่บ้านได้ ร้อยละ ๘๐
๓. ลดจำนวนผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจที่มารับบริการทางกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท ร้อยละ ๘๐

ลงชื่อ.....

(นางสาวลัดดาวัลย์ กนกสิงห์)

นักกายภาพบำบัดปฏิบัติการ

วันที่ ๒๗/สิงหาคม/๒๕๖๗

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ภาวะสุขภาพบำบัดในผู้ป่วยข้อเข่าเสื่อม (PT in OA knee)
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ธันวาคม ๒๕๖๖
๓. ความรู้ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑ ความรู้ทางวิชาการ

- ๓.๑.๑ กายวิภาคศาสตร์ของข้อเข่า
- ๓.๑.๒ พยาธิสภาพของโรคข้อเข่าเสื่อม
- ๓.๑.๓ สาเหตุและการดำเนินโรคของการเกิดโรคข้อเข่าเสื่อม
- ๓.๑.๔ อาการแสดงของโรคข้อเข่าเสื่อม
- ๓.๑.๕ การวินิจฉัยโรคข้อเข่าเสื่อม
- ๓.๑.๖ การรักษาทางกายภาพบำบัดในผู้ป่วยโรคข้อเข่าเสื่อม

๓.๒ แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

จากการสำรวจผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษาทางกายภาพบำบัด โรงพยาบาลทันคา จังหวัดชัยนาท ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ พบผู้ป่วยที่มีอาการปวดเข่า เป็นจำนวน ๒๓๙, ๓๔๓, ๘๔๑ ราย ตามลำดับ ในปัจจุบันอาการปวดเข่าพบได้บ่อยเป็นอันดับต้นๆของโรคทางระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ เป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญพบได้บ่อยในวัยกลางคน และผู้สูงอายุ และมีแนวโน้มจะพบได้มากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทย กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) ผู้ที่มีภาวะข้อเข่าเสื่อม คือภาวะที่เกิดจากการสึกหรอของผิวข้อเข่าเกิดการเสียดสีกันของกระดูกใต้ผิวข้อ ทำให้เกิดอาการปวดเข่า, ข้อเข่าผิดรูป, เดินได้ไม่ปกติ, ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ไม่สะดวก จนอาจถึงขั้นทุพพลภาพได้ เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ซึ่งพบได้มากสุดในผู้ที่มีลักษณะการทำงานในรูปแบบซ้ำๆเป็นเวลานานๆ ทำให้ไม่สามารถใช้งานตามปกติ เนื่องจากมีปัญหาด้านอาการปวดเข่า เดินลำบาก ผู้ที่มีความเสี่ยงที่อาจจะเป็นโรคข้อเข่าเสื่อม คือ มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป น้ำหนักตัวเกินเกณฑ์มาตรฐาน เข่าโก่ง มีเสียงกรอบแกรบในข้อเข่า พบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นต้น

จากการวิเคราะห์หาสาเหตุพบว่ามาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

- ผู้ป่วยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาการของโรค ทั้งเรื่องสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ป่วยขาดความตระหนักในเรื่องการดูแลและป้องกันการเกิดอาการซ้ำ
- ขาดสื่อที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
- ผู้ทำการศึกษาจึงมีแนวคิดในการรวบรวมความรู้ที่เกี่ยวข้องของโรค โดยจัดทำเป็นผลงานวิชาการเพื่อให้

ความรู้ทั้งผู้ป่วยและบุคลากรในองค์กร

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

กรณีศึกษา

ผู้ป่วยหญิงไทยคู่ อายุ ๖๔ ปี อาชีพเกษตรกร ภูมิลำเนา อำเภอดอนคา จังหวัดชัยนาทมาพบแพทย์ด้วยอาการปวดเข่า งอเข่าไม่ได้ และเดินลำบาก แพทย์ตรวจร่างกายและวินิจฉัยว่าเป็น Rt. OA knee โดยแพทย์ได้ให้ยาลดปวด และส่งปรึกษานักกายภาพบำบัดด้วยเรื่อง ลดปวดและเพิ่มกำลังกล้ามเนื้อของข้อเข่า นักกายภาพบำบัดได้ทำการตรวจร่างกายและวินิจฉัยว่าเป็น Rt. OA knee จึงได้วิเคราะห์สาเหตุและปัญหาของผู้ป่วยเพื่อนำมาวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการรักษาให้เหมาะสมกับผู้ป่วย โดยนักกายภาพบำบัดได้นัดทำกายภาพบำบัดต่อเนื่องทุกวัน เป็นเวลา ๑๐ วัน ผู้ป่วยสามารถเดินได้เอง พุดคุยรู้เรื่อง ถามตอบเข้าใจ มีอาการปวดขณะพัก P = ๔/๑๐ และมีอาการปวดขณะเดิน P = ๘/๑๐

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

นักกายภาพบำบัดตรวจประเมินพบปัญหาดังนี้

๑. Observation : เดินขาเกผลึก (Asymmetrical weight bearing : Lt.>Rt.)
๒. Palpation : Tenderness at posterior aspect of Rt. knee jt.
๓. Range of motion : Limit ROM at Rt. Knee flexion with pain
๔. Accessory movement test : Rt. Anteroposterior knee joint hypomobility
๕. Functional movement test : ไม่สามารถนั่งยองๆ ได้ นั่งส้วมซึมไม่ได้
๖. Muscle power : Muscle weakness of Rt. Quadriceps and hamstrings grade ๔ with pain

นักกายภาพบำบัดรักษาด้วย

๑. Hot pack
๒. Ultrasound
๓. Interference
๔. Mobilization
๕. การยืดกล้ามเนื้อและออกกำลังกาย

หลังให้การรักษาทางกายภาพบำบัด ตามปัญหาของผู้ป่วยข้างต้น พบว่าอาการปวดเข่าลดลง ไม่มีอาการปวดขณะพัก มีอาการปวดขณะเคลื่อนไหวข้อไหล่ จาก P = ๘/๑๐ เหลือ P = ๒/๑๐ ในการรักษา ๑๐ ครั้ง และพบว่าช่วงการเคลื่อนไหวและกำลังกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น สามารถเดินขึ้น-ลง บันได ได้ดีขึ้น และเดินได้ไกล กลับไปใช้ชีวิตประจำวันได้เกือบเป็นปกติ

ขั้นตอนในการดำเนินงาน

๑. เลือกเรื่องที่จะศึกษาและค้นคว้าเอกสารตำราทางวิชาการ
๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ประเมินสภาพปัญหา
๓. ศึกษาแผนการรักษาของแพทย์และความมุ่งหวังของผู้ป่วย
๔. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวม วิเคราะห์ นำมาวางแผนการจัดการทางกายภาพบำบัด
๕. นักกายภาพบำบัดซักประวัติตรวจร่างกายผู้ป่วย โดยเลือกศึกษาในผู้ป่วยโรคข้อเข่าเสื่อม วางแผนการรักษา ให้การรักษา ให้ความรู้
๖. สรุปผลการรักษา วิเคราะห์ เรียบเรียงผลงาน เขียนเนื้อหาสาระ

๕. ผลสำเร็จของงาน

ผู้ป่วยโรคข้อเข่าเสื่อมที่ได้รับการรักษาทางกายภาพบำบัด โดยการใช้เครื่องมือทางกายภาพบำบัด ได้แก่ Hot pack, Ultrasound, IF ร่วมกับการใช้เทคนิค Mobilization สามารถช่วยลดอาการปวดเข่าและ เพิ่มกำลังกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี ตามโปรแกรมการรักษาจำนวน ๑๐ ครั้ง ในระยะเวลา ๑ เดือน ร่วมกับการยืดกล้ามเนื้อและการออกกำลังกายเองที่บ้าน พบว่าผู้ป่วยมีอาการปวดลดลง สามารถทำ กิจวัตรประจำวันได้ใกล้เคียงปกติ และผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการรักษาทางกายภาพบำบัด จึงสามารถ นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาผู้ป่วยรายอื่นๆได้

๖. การนำไปใช้ประโยชน์

๑. ใช้เป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยโรคข้อเข่าเสื่อม
๒. ใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า สำหรับผู้ป่วยและผู้สนใจในเรื่องการรักษาทางกายภาพบำบัดในผู้ป่วยโรคข้อเข่าเสื่อม
๓. นำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางกายภาพบำบัดแก่ผู้ป่วยของหน่วยงาน

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑. ผู้ป่วยไม่สามารถมารับการรักษาทางกายภาพบำบัดได้อย่างต่อเนื่อง

๒. การเลือกใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่ายและเห็นภาพชัดเจน เนื่องจากข้อมูลส่วนใหญ่เป็นศัพท์ทางวิชาการ

๓. ต้องศึกษาค้นคว้าจากตำราและแหล่งความรู้อื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมรายละเอียด เกี่ยวกับการดูแลรักษาผู้ป่วยข้อเข่าเสื่อมให้มากที่สุด นำมาเรียบเรียงเนื้อหาให้กระชับได้ใจความสำคัญเนื่องจากเนื้อหาในการเขียนมีจำกัด

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑. การนัดผู้ป่วยมาโรงพยาบาล

๒. ไม่สามารถควบคุมในเรื่องของการออกกำลังกายที่บ้านได้

๓. ไม่สามารถควบคุมเรื่องของการทำงานของผู้ป่วยได้

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการติดตามผู้ป่วยหลังจำหน่ายจากการรักษาทางกายภาพบำบัด เพื่อป้องกันการกลับมาเป็นซ้ำและค้นหาปัญหาอย่างต่อเนื่อง

๒. เรื่องที่นำมาทบทวนนี้มีตำราวิชาการที่กล่าวถึงหลากหลาย ผู้อ่านจึงควรติดตามความรู้ใหม่ๆเสมอ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

- ไม่มี -

๑๑. สัดส่วนผลงานของผู้ขอประเมิน

- นางสาวปฐมพร สุริยะคำ สัดส่วน ๑๐๐ %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....*ปฐมพร*.....

(นางสาวปฐมพร สุริยะคำ)

(ตำแหน่ง) นักกายภาพบำบัดปฏิบัติการ

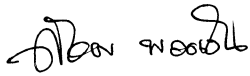
วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๗

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวปฐมพร สุริยะคำ	<i>ปฐมพร สุริยะคำ</i>

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(นางสาวสุวรรยา พวงเงิน)

นักกายภาพบำบัดชำนาญการ

หัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู

(วันที่) ๒๕ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....

(นายแพทย์ปฐมพงษ์ ภัคดี)

นายแพทย์ชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหันคา

(วันที่) ๒๕ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การประดิษฐ์สายรัดอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้กับเครื่องกระตุ้นไฟฟ้าทางกายภาพบำบัด

๒. หลักการและเหตุผล

การกระตุ้นกล้ามเนื้อและเส้นประสาทด้วยกระแสไฟฟ้าทางกายภาพบำบัด มักใช้ขั้วกระตุ้นไฟฟ้าวางที่ผิวหนังโดยจะใช้สายรัด รัดขั้วกระตุ้นให้ติดแนบกับบริเวณที่ทำการรักษา หรือในบริเวณที่ไม่สามารถใช้สายรัดได้ ก็จะใช้ทรานสปอร์ติบรีเวรนั้น เพื่อเหนี่ยวนำกระแสไฟสู่นเนื้อเยื่อ ขณะใช้งานต้องรัดแผ่นฟองน้ำให้แนบสนิท เพื่อลดปัญหาการไหม้พองจากปฏิกิริยาเคมีไฟฟ้า-เคมี, ไฟฟ้า-ความร้อนจากกระแสไฟฟ้า ซึ่งกระแสดังกล่าว ได้แก่ กระแสไฟตรงอย่างต่อเนื่อง, กระแสไดอะไดนามิกส์ เป็นต้น ตัวกลางนี้คือฟองน้ำ ซึ่งฟองน้ำเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มาพร้อมกันกับเครื่องกระตุ้นกล้ามเนื้อและสายรัดอิเล็กทรอนิกส์ สายรัดอิเล็กทรอนิกส์เมื่อใช้เป็นเวลานานจะมีการเสื่อมประสิทธิภาพในการทำงานลง เช่น หดความยืดหยุ่น ดินดึกแกมหมดความเหนียวติดไม่อยู่ เป็นผลให้การนำกระแสไฟฟ้าได้ไม่ดี จึงทำให้ต้องทำการเช็ดใหม่หลายครั้งเนื่องจากเครื่องจะร้องเตือนหากติดขั้วไม่แนบสนิทผล จากสถิติในแต่ละวันมีจำนวนผู้ป่วยที่มารับการรักษาทางกายภาพบำบัดที่โรงพยาบาลหัตถ์คาประมาณ ๕๐ รายต่อวัน แยกเป็นจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยเครื่องกระตุ้นที่ใช้แผ่นอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับสายรัดอิเล็กทรอนิกส์ประมาณ ๑๕ รายต่อวัน (คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด) อายุการใช้งานของสายรัดอิเล็กทรอนิกส์จะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการใช้งาน ซึ่งอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยในงานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหัตถ์คาสามารถใช้งานได้ประมาณ ๙ - ๑๒ เดือน ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบสภาพของสายรัดอิเล็กทรอนิกส์ก่อนการใช้งานเสมอเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดจนกลายเป็นความเสี่ยงของหน่วยงานตามมา งานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหัตถ์คา มีเครื่องกระตุ้นกล้ามเนื้อด้วยไฟฟ้าจำนวน ๒ เครื่อง แต่ละเครื่องจะใช้สายรัดอิเล็กทรอนิกส์ ๒ เส้น เส้นละ ๑๕๐๐-๑๖๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๐๐๐ บาท โดยการจัดซื้อแต่ละครั้งต้องซื้อจำนวน ๒ ชุด คิดเป็นจำนวนเงินถึง ๖๐๐๐ บาทต่อครั้งต่อปี ทั้งนี้ผู้จัดทำจึงได้ทำการสอบถามราคา พบว่า

บริษัท ก สายรัดอิเล็กทรอนิกส์แบบ ขนาด ๑๐๐ x ๕ ซม. ราคา ๑๕๐๐ บาท/เส้น

๑ เครื่องใช้ ๒ เส้น รวมเป็นเงิน ๓๐๐๐ บาท

บริษัท ข สายรัดอิเล็กทรอนิกส์แบบ ขนาด ๑๐๐ x ๕ ซม. ราคา ๑๖๕๐ บาท/ชิ้น

๑ เครื่องใช้ ๒ ชิ้น รวมเป็นเงิน ๓๓๐๐ บาท

ดังนั้นจากข้อมูลข้างต้น ผู้จัดทำมีแนวคิดในการจัดทำสายรัดอิเล็กทรอนิกส์ของเครื่องกระตุ้นไฟฟ้า เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ และประหยัดงบประมาณของโรงพยาบาลได้อีกทางหนึ่งด้วย

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

เนื่องจากสายรัดอิเล็กทรอนิกส์เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้แล้วเสื่อมสภาพไปไม่สามารถนำมาซ่อมแซมแล้วใช้ใหม่ได้ สายรัดอิเล็กทรอนิกส์จึงกลายเป็นวัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลือง จึงทำให้ผู้จัดทำต้องคิดค้นหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อนำมาประดิษฐ์ใช้ทดแทนและประหยัดค่าใช้จ่าย ดังนั้นทางผู้จัดทำจึงมีวิธีการดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

๒. เพื่อเป็นชิ้นนวัตกรรมใหม่ที่สามารถประดิษฐ์ได้เองในงานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหัตถ์คา จังหวัดชัยนาท

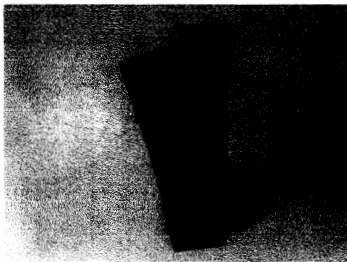
๓. ประหยัดงบประมาณของโรงพยาบาล

กลุ่มเป้าหมาย

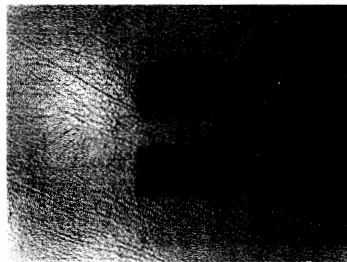
๑. ผู้ป่วยที่มารับบริการรักษาทางกายภาพบำบัด

วิธีการดำเนินการ

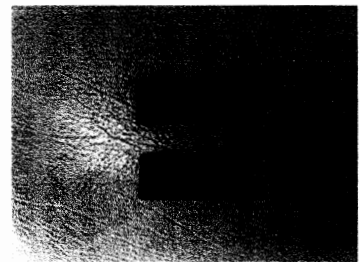
๑. เลือกเรื่องที่น่าสนใจเพื่อทำการศึกษา
  ๒. ทำการเลือกซื้อสายยางยืด ซึ่งสายยางยืดที่ใช้สามารถซื้อได้ตามร้านขายผ้า ราคาเมตรละ ๘๐ บาท ตัวเหนียว (ตีนตุ๊กแก) ราคาเมตรละ ๕๐ บาท
  ๓. สายยางยืด ๑๐๐ ซม. ตัดเป็นเส้นขนาด ๕๐ ซม. ได้ ๒ เส้น เพื่อให้ได้ขนาดและความยาวที่เหมาะสมต่อการรักษา
  ๔. ทำการประดิษฐ์สายรัดข้อเล็กโทรด เพื่อนำมาใช้ในงานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท
- ๔.๑ ทำการวัดขนาด และตัดตามขนาดที่ต้องการ

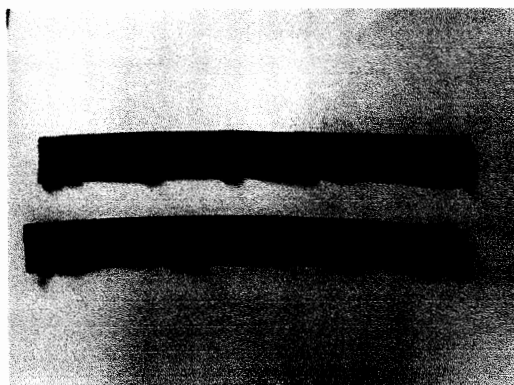
สายยางยืด

ตีนตุ๊กแก

๔.๒ จากนั้นเย็บตีนตุ๊กแกติดกับยางยืดให้เรียบร้อยทั้งตัวผู้และตัวเมีย โดยเว้นระยะห่างให้เหมาะสม

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘ ที่งานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท

งบประมาณ

รายละเอียดที่ใช้จ่าย	จำนวนเงิน (บาท)
๑. สายยางยืด	๘๐x๒=๑๖๐
๒. เข็ม+ด้าย	๑๐
๓. ตัวเหนียว (ตีนตุ๊กแก ตัวผู้และตัวเมีย)	๕๐
รวมทั้งสิ้น	๒๒๐

ผู้รับผิดชอบ

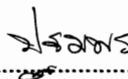
งานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลหันคา จังหวัดชัยนาท

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ลดค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลหันคาในการสั่งซื้อสายรัดอิเล็กโทรด จากบริษัทเอกชนเป็นจำนวนเงินถึง ๖๐๐๐ บาทต่อครั้งต่อปี
๒. ลดการใช้ทรานสปอร์ ซึ่งต้องเบิกจากคลังพัสดุของโรงพยาบาลหันคา

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. สามารถลดค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลหันคาในการสั่งซื้อสายรัดอิเล็กโทรด จากบริษัทเอกชนเป็นจำนวนเงินถึง ๖๐๐๐ บาทต่อครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๘๐
๒. นักกายภาพบำบัดโรงพยาบาลอื่นๆ ที่สนใจ สามารถประดิษฐ์สายรัดอิเล็กโทรดได้เอง คิดเป็นร้อยละ ๘๐

ลงชื่อ.....

(นางสาวปฐมพร สุริยะคำ)
นักกายภาพบำบัดปฏิบัติการ
วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๗
ผู้ขอประเมิน